

Thorlunda, gd, Ripa en Röns hö, Södm. l.

Thorlunda SRP 804 (1368).

f.l. stamformen Thor av gudanamnet Tor.

Den korta vokalen förklaras lätt que den vokalför-
korting, som uppsatts i m. Thor- sammatta namn,
vilkas senare led börjar på medljud.

Ex. Thor(s) hughle.

ANT 29, s. 105 f.

R.G. 1951